

Remonstranten Sommelsdijk

“... Deur die naar stilte ...”

Zondag 17 maart 2024

Bram Schrier, hoofd van dienst

Dick Muller, organist

Toon Vessies, voorganger

Orgelspel

Welkom - mededelingen

Aansteken kaarsen

Wij zingen “Zomaar een dak” LB 276: 1 + 2

Inleiding op het thema

Wij zingen “Licht dat ons aanstoot” LB 601: 1 t/m 3

Gebed vanuit verstillings

Wij zingen “Zo vriendelijk en veilig als het licht” LB 221: 1 t/m 3

Eerste lezing:

De gewijde betekenis van deuren Romano Guardini (1885-1968)

Tussen de uiterlijke en de innerlijke wereld zitten deuren.

Zij vormen de afscheiding tussen de marktplaats en het heiligdom, tussen wat aan de wereld in het algemeen behoort en wat gewijd is aan God.

En de deur waarschuwt degene die haar opent en binnen treedt dat hij nu zijn gedachten, wensen en zorgen, die hier niet op hun plaats zijn, achter zich laat: zijn nieuwsgierigheid, zijn ijdelheid, zijn wereldse belangen, zijn wereldse zelf.

Maak jezelf schoon ..., de grond die je betreedt is heilige grond.

Vertraag ..., ga niet overhaast door deuren.

Laten we de tijd nemen onze harten te openen voor hun betekenis en een moment halt houden, opdat wij binnentreden op een volledig bewuste en kalme wijze.

Wij zingen “Niet als een storm, als een vloed” LB 321: 1 t/m 5

Tweede lezing:

“Ontmasker mij” - van Felicia Dekkers (1953-)

Soms heb je even een masker nodig
om je te verbergen,
om rituelen te verrichten,
om even iemand anders te spelen.

Soms is je kleding dat masker,
dan weer je mobiel of een laptop,
waarachter verdriet of onzekerheid
een veilig heenkomen zoekt.

Een vriend, een echte mens,
gaat op zoek naar wie je bent,
achter dat masker ...

Kom, zegt hij,
kom ..., van achter
dat masker vandaan,
laat je gezicht kijken,
laat je aan mij zien ...

Dan kunnen we
bij elkaar ontdekken,
waar ik voor sta,
waar jij voor vecht,
waar wij in geloven,
wat onze boodschap is
aan deze onze wereld

Wij zingen “De wijze woorden ...” LB 1001: 1 t/m 3

Derde lezing:

“Stilte is uiterst verlegen” - van Vimala Thakar (1921-2009)

Stilte is uiterst verlegen.

Zij verbergt zich ver verwijderd
in de diepten van het menselijk hart.

Denken kan haar niet bereiken.

Voelen kan haar niet aanraken.

Stilte is uiterst verlegen.

Zij lacht hen toe die haar beminnen.

Zij spreekt tot hen die op haar wachten.

Zij wordt verstaan als de herinnering zwijgt.

Ja - stilte is uiterst verlegen.

Wij zingen: “Wek mijn zachtheid weer” (4x)

Overdenking “Deur die naar stilte openstaat ...”

Muzikaal intermezzo

Gebed vanuit verstillig - aansluitend een Soefigebed

O Gij, die de volmaaktheid zijt

van liefde, harmonie en schoonheid,

Heer van hemel en aarde, open ons hart,

opdat wij Uw stem mogen horen die

voortdurend van binnenuit komt.

Ontsluit ons Uw goddelijk licht,

dat in onze ziel is verborgen,

opdat wij het leven beter mogen kennen en begrijpen.

Allergenadigst en barmhartige God,

schenk ons Uw grote goedheid,

leer ons Uw liefdevol vergeven,

hef ons op boven alle onderscheid en verschil

dat de mensheid verdeelt.

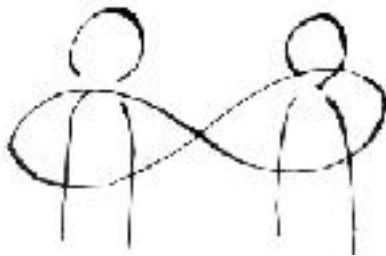
Zend ons de vrede van Uw goddelijke Geest
en verenig ons allen in Uw volmaakte wezen. **Amen**

Wij zingen “Wonen overal nergens thuis” LB 419: 1 t/m 3

Collecte

Elkaar tot zegen zijn

Ontmoeting bij koffie en thee

Voor verdere inspiratie ná de koffie

Reik dwars door je zorgen heen naar de stilte
Deze stilte. Dit moment.
Elk moment bengt
als het echt binnen in je is
alles wat je nodig hebt

Rumi (1207-1273)

Stil en bewogen

Stil ..., stil ...
staan wij
bij wat jij
in beweging

bracht in ons hart,
in lijf, in leven

Bewogen
worden wij
door tranen om wat
niet meer is

Bewogen
worden wij
door liefde
die zichtbaar,
voelbaar bleef

Licht, licht
maken wij voor jou,
stil en bewogen
stil en bewogen
jij in ons

Jij Ongekende, Jij Verscholene

Jij, Ongekende, alom aanwezig
in de stemmen van de mensen en hun muziek,
in het geruis van water en wind,

in de schoonheid van de schepping
van boomblad tot menselijk,
in al die vormen van zinderend leven,
Die de mens het denkvermogen schonk
en de gaven van de taal,

Jij aanwezig in het handelen ten goede
en in het weerstreven van wat slecht is,

Die in het wonder bent

dat om zoveel dingen hangt,
die sluier van geheimen
die zoveel vermoeden doet

Jij, Verscholene,
die in ieders hart Je voetstap zet
om ons nader te laten komen
tot een geborgen zijn,
een liefde die alles omvat,

Jij, eeuwige beweging,
Adem van alles wat leeft,
Die vreugde is, vrijheid ...

ik stamel, ik, kleine mens,
durf nauwelijks te zeggen

ik hou van Jou, Ongekende,
Barmhartige, ik heb je lief

Marijke de Bruijne (1936-2020)

Uit: "Leven in lagen"

Overgave

Ik zag een meeuw
moeizaam vechtend
tegen de storm in

dan plots
de wind mag zijn
vredig wiekt ze verder
gedragen door wat tegen
haar was

deel van de kracht
geworden

die haar draagt

Elly Verrijt (1969-)

Onthullen, ontwaren

De rivier van het leven stroomt
tussen oevers van pijn en plezier

Alleen degene die weigert mee te stromen
zich laat tegenhouden door rotsen en keien
zich vastklampt aan het riet op de oevers
zij verstart, zij verhult
datgene wat niet onthuld wil worden

Meestromen met het leven betekent
laten komen wat komt, en laten gaan wat gaat.

Durven kijken, durven zien
Steeds vanuit een nieuw gezichtspunt
Steeds vanuit een dieper innerlijk weten

Jezelf onthullen
Langzaam maar zeker
Ontwaren ...

Vrij naar *Nisargadatta Maharaj (1897-1981)*

Vertraag ..., vertraag
Vertraag je stap

Stap trager dan je hartslag vraagt

Verlangzaam ..., verlangzaam
Verlangzaam je verlangen
En verdwijn met mate

Neem niet je tijd
En laat de tijd je nemen

Laat

Leonard Nolens (1947-)